

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010264
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010264.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému I. X., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom obec S., okres V., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre obzvlášť závažný trestný čin zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na 138 písm. j) Tr. zákona z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 24. júna 2021 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného, obžalovaného, oboch rodičov obžalovaného - matky J. X. a otca B. X. a sestry obžalovaného I. G. v prospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. apríla 2021 pod sp. zn. 8Tk/1/2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. mája 2021 pod sp. zn. 8Tk/1/2020 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok okresného súdu z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku s a vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. apríla 2021 pod sp. zn. 8Tk/1/2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. mája 2021 pod sp. zn. 8Tk/1/2020 bol obžalovaný I. X., nar. XX.XX.XXXX (opätovne) uznávaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase a na neznámom mieste si bez povolenia od nestotožnenej osoby zadovážil a do momentu jeho zadržania políciou do dňa 22.06.2019 v krabici pri stene v tretej izbe na poschodí rodinného domu v obci Y. č. XX, okres C. bez povolenia prechovával 1 ks náboja s označením 53BXD, pričom podľa záverov doplnenia znaleckého posudku KEU PZ č. p. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8299 sa jedná o strelbyschopný náboj kalibru 7,62x25 Tokarev so stredovým zápalom, pričom z technického hľadiska ide v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraňach a strelive v platnom znení o strelivo podľa § 2 ods. 1 písm. g), ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 odsek 1 citovaného zákona, v priebehu roku 2005 si v tom čase na opustenej stanici v obci S., okres V. bez povolenia zadovážil samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia so zbrúseným výrobným číslom, ktorej legálnym majiteľom až do roku 1992 bol C. X. a ktorú do momentu zadržania políciou do dňa 22.06.2019 obvinený I. X. u seba v mieste bydliska v rodinnom dome č. XXX v obci S., okres V. bez povolenia spolu s nezisteným množstvom streliva do uvedenej zbrane kalibru 7,65 mm Browning prechovával, pričom u uvedenej zbrane ide vzhľadom na odstránené výrobné číslo v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o

strelných zbraniach a strelive v platnom znení o zbraň kategórie A, t. j. zbraň zakázanú podľa § 4 odsek 1 písmeno i), ktorú v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona je zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť a v prípade nábojov so stredovým zápalom kal. 7,65 Browning ide v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení o strelivo podľa § 2 ods. 1 písm. g), ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 odsek 1 citovaného zákona (skutok pod bodom 1),

a ďalej aj zo spáchania obzvlášť závažného trestného činu zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.06.2019 v čase asi o 03.30 hod. počas konania hasičskej zábavy na ceste pred budovou miestneho Kultúrneho domu v obci R., súpisné číslo XX, okres C. nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia so zbrúseným výrobným číslom pod vplyvom alkoholu bez predchádzajúceho vzájomného konfliktu bezdôvodne namieril na N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. č. XXX pričom po tom, ako mu N. K. povedal: „Prestaň, ja som tvoj kamarát“ a ustupoval pred ním, obvinený I. X. jedenkrát vystrelil do oblasti brucha N. K., ktorý spadol na zem a takto zranený ušiel po chvíli na tanečný parket, kde v dôsledku strelného poranenia poškodený N. K. utrpel priestrel brucha, kde priestrelom došlo k poraneniu orgánu dutiny brušnej - dvanástorníka a orgánu nachádzajúceho sa za dutinou brušnou v tzv. retroperitoneu - pravej obličky, ktoré zranenie bolo sprevádzané nahromadením krvi v dutine brušnej - hemoperitoneu a v oblasti pravej obličky - v retroperitoneu, došlo k zraneniu dôležitých orgánov ľudského tela a to dvanástorníka a obličky, pričom z dôvodu možných krvných strát v oblasti obličky mohlo dôjsť k ohrozeniu života poškodeného N. K., kde predmetné zranenie zanechá trvalý funkčný následok - stratu pravej obličky,

bezprostredne na to zaútočil nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia na N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. č. XXX, ktorý sa snažil pomôcť postrelenému N. K. tak, že na neho v krátkom časovom intervale vystrelil najmenej päťkrát, a to dvakrát do oblasti hrudníka, jedenkrát do oblasti brucha, jedenkrát do pravého kolena a jedenkrát do členkovej časti pravej nohy, dôsledkom čoho utrpel poškodený N. K. strelné poranenie ľavej bránice, strelné poranenia pravej dolnej brušnej steny, strelné poranenie hrudnej srdcovnice, dvojnásobný strelný defekt dolného laloka pravých pľúc, strelný defekt stredného laloka pravých pľúc, strelný defekt dolného laloka ľavých pľúc, kolaps pľúc, anémiu pľúc, ľahkú antrakózu pľúc, strelné poranenie VIII. rebra vpravo, štyri strelné defekty pohrudnice hrudníka, strelné defekty medzirebrových priestorov hrudníka, strelné poranenie žalúdka, sleziny, povlak krvi a žalúdočného obsahu v dutine brušnej, anémiu obličiek a zmliaždenie okružia tenkého čreva, následkom čoho poškodený N. K. utrpel traumaticko - hemoragický šok v dôsledku strelných poranení srdcovnice a pľúc s krvácaním do dutiny hrudnej a navonok, ktorým zraneniam na mieste podľahol,

následne v útoku kontinuálne pokračoval a nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. CZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia, jedenkrát vystrelil do oblasti hlavy I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. XXX, ktorý v tom čase stál za N. K. a do incidentu nijako nezasahoval, následkom čoho sa tento predklonil smerom dopredu, kde obžalovaný ešte jedenkrát vystrelil na poškodeného I. J. do oblasti chrbta, čím poškodenému I. J. spôsobil strelný defekt kože v pravej čelovej oblasti (vstrel), strelný defekt kože v ľavej záhlavovej oblasti (výstrel), splývajúce krvné výrony v mäkkých lebečných pokrývkach, strelné defekty lebky v pravej čelovej oblasti (vstrel) a v ľavej záhlavovej oblasti (výstrel), zlomeniny lebky v pravej čelovej a temennej oblasti, subdurálne a subarachnoidálne krvácanie prevažne vpravo, masívny opuch a pomliaždenie tkaniva mozgu, strelný kanál v mozgovom tkanive smerujúci z pravého čelového laloku do ľavého záhlavového laloku, podkožnú krvnú podliatinu v pravej čelovej oblasti, okuliarovité podkožné krvné podliatiny v okolí oboch očí, strelný defekt v pravej nadlopatkovej oblasti (vstrel) s okolitou podkožnou krvnou podliatinou, podkožnú krvnú podliatinu v pravej lopatkovej a podlopatkovej oblasti, strelný kanál a projektil v svalstve chrbta v pravej lopatkovej a podlopatkovej oblasti (zástrel), kde v dôsledku uvedených zranení došlo k masívnemu opuchu a pomliaždeniu tkaniva mozgu a mozgovomiechového mostu (smrti mozgu) po strelnom poranení hlavy a mozgu - priestrele, následkom ktorých zranení poškodený I. J. po prevoze do nemocnice podľahol,

následne urobil tri kroky smerom k tam stojacemu I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. M., O. XX/XX, ktorý sa všetkému prizeral, pričom obžalovaný I. X. držal v ruke nelegálne držanú samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia, ktorú dvíhal v smere od pásu nahor so slovami: „Chceš to dostať aj ty?“, následkom čoho poškodený I. S., vidiac krátko predtým streľbu obžalovaného na poškodených N. K., N. K. a I. J., zo strachu o svoj život uskočil do kríkov, na čo obžalovaný I. X. okamžite vystrelil jedenkrát z uvedenej pištole, v dôsledku čoho I. S. neutrpel žiadne zranenie, pričom následne obžalovaný I. X. utekal po betónovej ceste smerom k predajni X. N., súpisné číslo XX, v obci R., kde počas úteku ešte minimálne jedenkrát vystrelil doposiaľ nezisteným smerom a následne z miesta činu ušiel (skutok pod bodom 2),

Za tieto trestné činy bol obžalovaný I. X. takto odsúdený:

podľa § 145 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím k § 36 písmeno n) Trestného zákona, k § 37 písmeno h) Trestného zákona v spojení s § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks samonabíjacej pištole zn. CZ, vzor 83, cal. 7,65 mm Browning (skúmaním zviditeľnené výrobné číslo XXXXXX) so zásobníkom, puzdrom a 3 ks nábojníc spolu s 3 ks striel, ktoré pred skúma ním tvorili 3 ks funkčných nábojov cal. 7,65 mm Browning, ktoré boli spolu so zbraňou zaistené dňa 23.6.2019 vydaním veci podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku, osobou I. X., nar. XX.X.XXXX,
- pričom zbraň so zásobníkom a puzdrom sa nachádzajú v úschove na evidencii zbraní, oddelení dokladov, odboru poriadkovej polície, Okresného riaditeľstva PZ Trenčín, Inovecká 5, 911 42 Trenčín.
- 8 ks nábojníc cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopy č. 2,4,5,6,9,10,11,12 v rámci výkonu obhliadky miesta činu v obci R.,
- 2 ks striel cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopa č. 1 a 3 v rámci výkonu obhliadky miesta činu v obci R.,
- 2 ks striel cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopa č. 130 a 140 vykonaním detailnej obhliadky tela pri pitve poškodeného alebo N. K., nar. XX.X.XXXX,
- 1 ks strely cal. 7,65 mm Brownig, zaistená ako stopa č. 1, pri obhliadke tela pri pitve poškodeného alebo I. J., nar. X.X.XXXX,
- 3 ks nábojníc cal. 7,65 mm Browning zo skúšobnej streľby z pištole zn. CZ, vzor 83, cal. 7,65 mm Browning (skúmaním zviditeľnené výrobné číslo XXXXXX)
- 1 ks nábojnice cal. 7,65 mm Browning + 5 ks nábojníc cal. 7,62x54R, zaistených dňa 1.7.2019 ako stopa č. 1 v rámci výkonu domovej prehliadky u I. X., nar. XX.X.XXXX v rodinnom dome S. č. XXX.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 78 odsek 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 51 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia ochranného dohľadu.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému N. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX, škodu vo výške 6.381,90 Eur (bolestné), poškodenej spoločnosti S. zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom H., J. 25, V.: XX XXX XXX škodu vo výške 11.059,78 Eur, všetko do 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku okresný súd poškodeného N. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku bol poškodený D. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX a poškodený I. J., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX, s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor krajskej prokuratúry v neprospech obžalovaného, a to proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému a určenom spôsobe jeho výkonu a takéto odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku podal vo svoj prospech aj obžalovaný.

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor doslovne uviedol nasledovne:

„Predmetný rozsudok prvostupňového súdu považujem v časti týkajúceho sa výroku o vine obžalovaného I. X. za zákonný a dôvodný a rovnako tak nemám žiadne výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo.

Nestotožňujem sa však najmä s výrokom o treste predmetného rozhodnutia súdu, ktoré som napadol v zákonnej lehote, dňa 23.04.2021 priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní riadnym opravným prostriedkom, odvolaním v neprospech obžalovaného I. X. a to z dôvodu neuloženia trestu odňatia slobody na doživotie za použitia § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, tak ako to navrhol intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2021.

Senát prvostupňového súdu svoje rozhodnutie o neuložení trestu odňatia slobody na doživotie, ale uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému I. X. na hornej hranici trestnej sadzby odôvodnil predovšetkým skutočnosťou, že s poukazom na symptomatické (kriminogénne) faktory, tiež osobnostné a spoločenské (sociálne) faktory, ktoré vyplývajú zo znaleckých posudkov znalcov PhDr. M. I., PhD. a RNDr. Mgr. S. Y., PhD. a tiež po vrátení odvolacím súdom pribratej znalkyne doc. Mgr. Z. N. K., PhD. nemal súd jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázanú obligátnu zložku ustanovenia § 47 odsek 1 Trestného zákona a to, že nie je nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Práve naopak záver znalkyne MUDr. Z. R. I. o perspektíve úspešnosti ňou navrhovanej ochrannej liečby, tiež o nebezpečnosti pobytu obžalovaného na slobode v nadväznosti na prípadnú úspešnosť ochrannej liečby, spolu so zjednoteným záverom znalcov - psychológov o mierne pozitívnej možnosti resocializácie obžalovaného v prípade úspešne absolvovanej ochrannej liečby a následnej abstinencie obžalovaného, je zrejماً nádej, že obžalovaného je možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Tento záver podporuje aj skutočnosť, že na obžalovaného doposiaľ nepôsobil ten najprísnejší trest aký je možné ukladať páchatelom trestnej činnosti a to nepodmienečný trest odňatia slobody, i keď už bol obžalovaný jedenkrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, avšak v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil. Napokon je podľa názoru súdu potrebné poukázať aj na čiastočne kladné hodnotenie obžalovaného riaditeľom ÚVTOS a NOO Trenčín počas výkonu väzby, ale aj kladné hodnotenie starostom obce S. z miesta bydliska.

V rámci zváženia všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, zistenú poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosť a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, je podľa názoru prvostupňového súdu potrebné upriamiť pozornosť na obzvlášť závažný a nenapraviteľný následok spáchaného najzávažnejšieho trestného činu, keď obžalovaný urobil všetko preto, aby spôsobil smrť štyrom mladým ľuďom a len zhodou okolností, ktoré však obžalovaný neovplyvnil, spôsobil smrť dvom z nich. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody na hornej hranici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 25 rokov, ktorý súd aj vzhľadom k súčasnému uloženiu ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou považuje v jeho prípade za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti, pričom na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, keďže súd nedospel k záveru, že so zreteľom na závažnosť trestných činov a mieru narušenia obžalovaného, by bola náprava obžalovaného

lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody s miernejším stupňom stráženia. Súd obžalovanému zároveň uložil trest prepadnutia vecí použitých na spáchanie predmetných trestných činov. S poukazom na znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria súd obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie ochranné protialkoholického liečenia ústavnou formou. Súd obžalovanému obligatórne v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona uložil aj ďalšie ochranné opatrenie a to ochranný dohľad v trvaní 3 roky, ktorý by za súčinnosti probačného úradníka a uloženého obmedzenia spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov mal dopomôcť k náprave obžalovaného, teda k vedeniu riadneho života. Takto uložený trest podľa názoru súdu svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku je dostatočným trestom.

S uvedeným výrokom o treste ako aj s argumentáciou súdu v súvislosti s nemožnosťou uloženia trestu odňatia slobody na doživotie obžalovanému I. X. sa nestotožňujem a to z nasledovných dôvodov.

Obžalovaný I. X. sa dopustil tej najzávažnejšej a pre jednotlivca i spoločnosť najnebezpečnejšej trestnej činnosti, obzvlášť závažného zločinu štvornásobnej vraždy, pričom len zhodou okolností, ktoré však aj podľa názoru prvostupňového súdu obžalovaný I. X. nijako neovplyvnil, došlo k smrti dvoch mladých ľudí a ťažkému zraneniu N. K.. Obžalovaný I. X. vykonal síce na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutkov kladených mu za vinu v obžalobe. Samotné vyhlásenie obžalovaného o nepopretí viny najmä s poukazom na výpoveď obžalovaného I. X. z prípravného konania, na list adresovaný rodinám poškodených, kedy si na priebeh spáchania skutku absolútne nepamätal, čo pripisoval pozitímu alkoholu, s poukazom na jeho povahové a charakterové vlastnosti, vypočítavosť v súvislosti s ukladaním trestu hodnotím jednoznačne ako účelové, v snahe vyhnúť sa doživotnému trestu odňatia slobody. Obžalovaný I. X. od samého začiatku trestného konania koná vypočítavo a účelovo, čo potvrdzujú aj závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológie č. 26/2019, kde PhDr. M. I. PhD. konštatuje, že nepamätanie si priebehu kritickej udalosti v tom čase obvineným I. X. sa javí byť účelové, s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za vlastné konanie. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného absentuje akákoľvek miera sebareflexie, čo zapadá do rámca úsilia obžalovaného čo najpresvedčivejšie manifestovať, že trpí určitou psychickou poruchou, ktorá mu znemožňuje vôľovú reguláciu vlastného správania. V tejto súvislosti poukazujem aj na vyjadrenie samotného predsedu senátu, ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2021 uviedol, že neveril úprimnosti slov a oľutovaniu trestného činu zo strany obžalovaného I. X.. Už uvedené okolnosti vykresľujú osobu obžalovaného.

Odhliadnuc od vyhlásenia obžalovaného, jeho protiprávne konanie, ktorého následky si rodičia, súrodenci, ďalšia rodina a priatelia, ako aj celá obec S. H. ponesú celý život je preukázané množstvom svedeckých výpovedí priamych svedkov besnenia obžalovaného prítomných v čase strelby na hasičskej zábave konanej v obci R. zo dňa 21.06.2020 na 22.06.2020. Rovnako je trestná činnosť obžalovaného preukázaná množstvom vecných dôkazov, zaistených ako vecné stopy na mieste činu, streliva nájdeného v telách nebohých, biologických stôp zaistených na telách a ošatení tak poškodených, ako aj obžalovaného, preukazujúcich jednoznačne skutočnosť, že vrahom týchto mladých, nevinných v podstate ešte detí, ktorí mali celý život pred sebou bol práve obžalovaný I. X.. Obžalovaný nezasiahol iba životy konkrétnych poškodených, ale navždy ovplyvnil životy predovšetkým najbližších rodín nebohých, ktorých členovia už nikdy nebudú môcť viesť život, ako doposiaľ. Obžalovaný im vzal ako rodičom to najcennejšie, ich milované deti, pričom dodnes nie je zrejмый motív konania obžalovaného, ktorý ho aj vzhľadom k záverom znaleckého posudku MUDr. I. očividne tají.

Nedá sa mi nepristať pri samotnom mieste kde k tejto neveriteľnej a pre nás všetkých nepochopiteľnej tragédii došlo. Išlo totiž o miestnu hasičskú zábavu, konanú pravidelne, ktorá bola miestom kde sa prevažne mladí ľudia chodia zabaviť, zrelaxovať a miestom, kde by sa títo zabávajúci ľudia mali uvoľniť a cítiť bezpečne. Odo dňa 22.06.2019 sa vďaka konaniu obžalovaného I. X. minimálne v územnom obvode W. M. a okolia tento relax a zábava zmenila na strach, obavu, kedy rodičia mladých ľudí, ktorí sa chcú zabávať majú strach pustiť svoje deti na podobné podujatia.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil tej najzávažnejšej a pre jednotlivca i spoločnosť z pohľadu nezvratiteľnosti najnebezpečnejšej trestnej činnosti, obzvlášť závažného zločinu štvornásobnej vraždy, kedy z doposiaľ stále neznámeho dôvodu nelegálne držanou

zbraňou pripravil o život dvoch mladých, nevinných chlapcov, synov N. a I., ktorých už rodičia nikdy nebudú môcť objať, porozprávať sa s nimi, zašpásovať, ťažko zranil ďalšieho mladého, športovo založeného mladíka N. K., ktorý prišiel o obličku, čo mu znemožňuje naplno viesť riadny spoločenský život, znemožňuje mu venovať sa tomu, čo miloval najviac a to šport. V poradí štvrtý poškodený I. S. mal to šťastie, že pred šialeným útokom obžalovaného, ktorý bezprostredne pred útokom na jeho osobu strieľal na tri osoby a u ktorého znalci zistili dlhodobú zmiešanú poruchu osobnosti s prevahou paranoidných a schizoidných rysov, ktorá však nemala forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti obžalovaného, stihol uniknúť a ukryť sa na bezpečnom mieste. Aj keď poškodený I. S. nebol fyzicky zranený, následky so stretu s obžalovaným psychického charakteru má však poškodený dodnes a ponese si ich celý život. Dodnes navštevuje odbornú pomoc.

Som toho názoru, že akýkoľvek spor medzi obžalovaným I. X. a niektorým z poškodených, pravdepodobne výlučne s poškodeným N. K., nakoľko z vyšetrovania vyplynulo, že zvyšných poškodených obžalovaný ani nepoznal, nemôže vyústiť do tak chladného a emočne plochého konania obžalovaného, ktorý absolútne bezcitným spôsobom doslova popravil poškodených. Naozaj v súvislosti s ukladaním trestu odňatia slobody chcem poukázať na spôsob, akým sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku, jeho surovosť, absolútnu emočnú plochosť, chlad v konaní obžalovaného, ktorý bez akéhokoľvek dôvodu vystrelil na poškodeného N. K., ktorému sa následne hrdinsky snažil pomôcť jeho kamarát N. K. spôsobom a reakciou, ktorú by v danej vypätej situácii nezvládol možno ani dospelý, životom ostrieľaný človek, ktorá však N. K. stála jeho mladý život, pričom v tele nebohého bolo nájdených až päť strelných poranení, čo preukazuje brutalitu konania obžalovaného. Ďalšou absolútne nevinnou a nezmyselnou obeťou útoku obžalovaného bol I. J., mladý človek, ktorého snád miloval každý kto ho poznal, ktorý nikdy nikomu neublížil, vždy nezištne každému pomohol a tak sa zachoval aj v čase nečakaného a nepochopiteľného útoku obžalovaného, ktorý už v tom čase bezhlavo strieľal po tam stojacich mladých ľuďoch, kedy I. J. v snahe chrániť J. K. pred možným zranením túto odstrčil od miesta streľby, pričom v tom momente ho obžalovaný výstrelom zo zbrane ČZ Model 83, kal. 7,65 mm zasiahol do oblasti hlavy, na čo sa poškodený predklonil a obžalovaný mu ešte uštedril tzv. ranu istoty do oblasti chrbta. Poukazujem na brutalitu v konaní obžalovaného najmä vo vzťahu ku skutočnosti, že obžalovaný X. ani nepoznal poškodených I. J. a N. K., no napriek tomu na nich vystrelil opakovane a pripravil ich o život, čo ešte viac zvýrazňuje charakter a osobu obžalovaného, ktorého osobnosť je bližšie popísaná v znaleckom posudku z odboru psychológie. Na margo všetkého uvedeného poukazujem na absolútny chlad, hyenizmus v emóciách obžalovaného, ktorý neprejavil žiadne emócie a už vonkoncom nie ľútosť nad svojim konaním, čo správne vyhodnotil aj prvostupňový súd. Listy, ktoré napísal obžalovaný pozostalým, ako aj vyhlásenie obžalovaného o nepopretí jeho viny hodnotím jednoznačne ako účelové v snahe zadovážiť si čo najpriaznivejší trest pre svoju osobu. Aj jeho vyjadrenie smerom k poškodeným na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2020, že listy, ktoré písal boli myslené úprimne boli povedané z úst obžalovaného absolútne neúprimne, bez emócií s cynickým pokojom, pričom poškodeným, pozostalým sa ani len nepozrel do očí. Na ostatnom hlavnom pojednávaní sa znovu absolútne bez emócií „akože“ ospravedlnil poškodeným, čomu však neuveril ani predseda senátu, ako som už vyššie uviedol. Všetky tieto povahové črty sú mu však blízke, čo je zrejme zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie č. 77/2019, kde sa konštatuje, že osobnosť obžalovaného má sklon k pocitom krivdy, precitlivosť voči prehliadaniu, je podozrievavá, dezinterpretuje neutrálne veci na nepriateľské voči jeho osobe, má nadmerný zmysel pre tzv. osobné práva s možným vzťahovačným, konšpiračným vysvetľovaním udalostí okolo seba, asociálne konanie je skôr aktom odvety, nie za účelom obohacovania. V tejto súvislosti poukazujem na svedeckú výpoveď osoby obžalovanému snád najbližšej, jeho matky, kde aj znalec PhDr. I. uviedol, že práve matky majú tendenciu svoje deti, napriek tomu, že vykonajú niečo zlé, vykresliť v tom najlepšom svetle. Matka Obžalovaného, J. X. spontánne uviedla, že jej syn, obvinený I. X. bol zákerný a pomstychtivý. Terorizoval mladších súrodencov. Pokiaľ s ním ľudia súhlasili, obdivovali ho tak ich mal rád, akonáhle ho kritizovali, protirečili mu, tak ich nenávidel. Je veľmi arogantný a direktívny. Svedkyňa veľmi trápilo, ako sa obvinený správa k ľuďom, je necitlivý až vzťahovačný, výbušný a dokonca až zákerný. Tieto povahové vlastnosti obžalovaného ešte viac posilňujú jeho spoločenskú nebezpečnosť v spojení so zmiešanou poruchou osobnosti, ktorú znalci diagnostikovali u obvineného a ktorú aj podľa ich názoru nie je možné liečiť.

Aj po vrátení veci Krajským súdom v Trenčíne prvostupňovému súdu za účelom opätovného prejednania a rozhodnutia veci do konania pribatá znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých doc. Mgr. Art. N. K. F., PhD. vo svojom znaleckom posudku č. 7/2021 konštatuje nepriaznivú resocializačnú prognózu obžalovaného, ktorú až na hlavnom pojednávaní po debate s kolegom Y.

znalkyňa zmenila na mierne priaznivú, pričom tento svoj záver na otázky intervenujúceho prokurátora znalkyňa nevedela nijako vysvetliť. Podotýkam, že ide o znalkyňu, ktorá počas svojej krátkej šesťročnej praxe prišla vôbec prvýkrát do kontaktu s osobou trestne stíhanou za obzvlášť závažný zločin vraždy a prvýkrát vyhotovovala posudok v prípade možného ukladania trestu odňatia slobody na doživotie. Predmetnou znalkyňou vyhotovený posudok sa v mnohých záveroch zhoduje s už v prípravnom konaní vyhotoveným ZP znalca z psychológie PhDr. I. PhD., ktorý rovnako ako neskôr pribratá znalkyňa doc. K. F. vyhodnotil resocializačnú prognózu obžalovaného I. X. ako nepriaznivú. Na záveroch znaleckého posudku PhDr. I. samozrejme zotrvávam, pričom zo záverov posudku doc. K. F. je ďalej zrejmé, že významným rizikovým faktorom resocializácie sú subjektívne príčiny deviantnej činnosti obžalovaného, nakoľko spočívajú v jeho nestabilnom obraze, nízkej emočnej angažovanosti vo vzťahoch a nestálej zodpovednosti. Rovnako negatívne hodnotí psychotizmus strednej závažnosti, ako patologický rys jeho osobnosti korelujúci s funkčnými deficitmi jeho osobnosti. Pri subjektívne vnímanom ohrození a emočnom zaplavovaní pocitmi úzkosti a neistoty, prejavuje vzorce správania, ktoré sú sytené paranoidnými obsahmi a podozrievavosťou. To sa naplno prejavuje aj vo vyjadreniach obžalovaného, kedy po telefonáte s matkou, alebo sesternicou vzápätí uvádza, že to ani neboli oni, že mohli mať menič hlasu a ktovie kto to vlastne s ním telefonoval. Znalckýňa zistila u obžalovaného značný problém viazať sa emočne, vytvoriť si bližší vzťah, ktorý by tak mohol prispieť pozitívne k jeho resocializácii, pričom v súvislosti s veľmi dlhým trestom odňatia slobody, ktorý preukázateľne obžalovanému hrozí je naozaj nulový predpoklad, že v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody si obžalovaný vytvorí akýkoľvek bližší, emočný vzťah s rodinou. V tomto smere aj znalkyňa uvádza, že resocializačná prognóza obžalovaného vplyvom dlhotrvajúceho výkonu trestu v spojení s vekom obžalovaného, jeho osobnostnou štruktúrou, limitmi a potenciálom je z psychologického hľadiska nepriaznivá. Obžalovaný sám disponuje nízko efektívnymi kompetenciami pre zvládanie bežného života, znalkyňa na pojednávaní doslova uviedla, že obžalovaný nie je pripravený na život vonku. Má nízko funkčné obranné mechanizmy, s ktorými nevie efektívne diskriminovať a regulovať vnútorné napätie a úzkosť a odolávať dysfórii. Rýchlo obranne regreduje a destabilizuje sa, čo resocializáciu limituje. Zjednodušene povedané, obžalovaný vzhľadom k svojim povahovým a osobnostným nastaveniam (podozrievavosť a paranoia, emočná plochosť), svojej psychickej poruche a ničím a nikým nekontrolovaným požívaním alkoholu predstavuje doslova odistený granát a potenciálne nebezpečenstvo pre každého jednotlivca.

Pokiaľ ide o súdom vyzdvihovaný predpoklad úspešnej protialkoholickej liečby, ako jeden z predpokladov možnej resocializácie obžalovaného, je azda každému zrejmé, že v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody bude obžalovaný dlhodobo nútené abstinovať, avšak jeho doterajší spôsob samotárskeho a čudáckeho života, ktorý si sám vybral a zvolil a do ktorého nevpustí žiadnu ani blízku osobu, aby sa tak mohol venovať nekontrolovateľnému požívaniu alkoholu jednoznačne nasvedčuje tomu, že obžalovaný nemá záujem sa liečiť a už vôbec nie abstinovať. A práve pod vplyvom alkoholu, tak ako to konštatuje znalkyňa z odvetvia psychiatrie MUDr. R. - I., obžalovaný má sklony k násilníckemu, agresívnemu správaniu, keď bol pod vplyvom alkoholu. U obžalovaného diagnostikovala aj zmiešanú poruchu osobnosti, s prevahou paranoidných a schizoidných čŕt. Jedná sa o dlhodobú poruchu, ktorá nemá forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Osobnosť s paranoidnými črtami máva sklon k pocitom krivdy, precitlivosť voči prehliadaniu, je podozrievavá, so sklonom k podozrievaniu partnera z nevery, dezinterpretuje neutrálne veci na nepriateľské voči jeho osobe, má nadmerný zmysel pre tzv. osobné práva, s možným vzťahovačným, konšpiračným vysvetľovaním udalostí okolo seba, asociálne konanie je skôr aktom odvety, nie za účelom obohacovania). Schizoidné črty sa prejavujú obľubou samotárskych aktivít, nedostatkom dôverných priateľov, necitlivosťou voči spoločenským normám). Je potrebné nariadiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pričom nie je vylúčená úspešnosť ani neúspešnosť tejto liečby.

Pobyt obvineného I. X. na slobode je vzhľadom na duševný stav obvineného z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, tak ako to konštatuje MUDr. R. I.. Na margo prípadnej liečby obžalovaného v súvislosti so závislosťou na alkohole uvádzam, že obžalovaný už v minulosti rezolútne odmietal riešiť svoje psychické problémy, kedy mu rodina chcela pomôcť a vyhľadať odbornú pomoc, na čo však obžalovaný reagoval tak, že on žiadnu pomoc nepotrebuje a psychiatra nech vyhľadá otec, čo potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi práve otec obžalovaného B. X.. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný I. X. absolútne nemá záujem liečiť sa, pričom vynútená abstinencia v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody nepredstavuje dostatočnú záruku nápravy obžalovaného a nijako neznižuje jeho nebezpečnosť pre svoje okolie v prípade návratu z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo záverov znaleckého posudku znaleckého ústavu z odboru zdravotníctva a farmácie č. 77/2019 je zrejmé, že obvinený I. X. trpí syndrómom závislosti od alkoholu, pričom aj v čase spáchania skutku si privodil simplexnú ebrietu mierneho až stredne ťažkého stupňa. Ak si však ebrietu privodí človek sám, má s ňou bohaté skúsenosti, nie je zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností forenzne významné. Znalci u obvineného diagnostikovali zmiešanú poruchu osobnosti s prevahou paranoidných a schizoidných rysov. Jedná sa o dlhodobú poruchu, ktorá nemá forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Schizoidné črty sa prejavujú obľubou samotárskych aktivít, nedostatkom dôverných priateľov, necitlivosťou voči spoločenským normám.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie č. 26/2019 vyplýva, že osobnosť obvineného I. X. je abnormne štruktúrovaná s prevahou paranoidných a schizoidných rysov. Prejavuje sa egocentrickosťou, emocionálnou nestabilitou so sklonom k odbrzdeným, emóciami určeným neadekvátnym prejavom, ktorých výskyt je viac pravdepodobný v stavoch zmeneného vedomia, napr. v stave alkoholického ebriety. Pokiaľ ide o možný motív konania obvineného, znalec konštatuje snahu obvineného demonštrovať svoju moc. Možnosť resocializácie obvineného I. X. vzhľadom na spáchanie vyšetrovaných trestných činov je vzhľadom na významne vysoké zastúpenie ukazovateľov nepriaznivej sociálnej prognózy, najmä z okruhu osobnostných a symptomatických faktorov nepriaznivá. Znalec ako osobnostné faktory nepriaznivo ovplyvňujúce resocializáciu obžalovaného X. uvádza abnormnú osobnosť s poruchami prispôsobivosti až v zmysle odmietania správania v súlade so zaužívanými spoločenskými pravidlami, agresivitu ako ľahko aktivovateľnú črtu osobnosti, absenciu pozitívnych citových a sociálnych väzieb už v období pred skutkom, egocentrizmus, afektívnu nestálosť, sklon k impulzivite a výbušnosti, chýbanie empatie, hypotrofiu vyšších citov, úsilie po dominancii, závislosť na alkohole, paranoidita. Pokiaľ ide o okruh symptomatických faktorov ovplyvňujúcich negatívne resocializačnú prognózu obžalovaného, znalec vyzdvihuje najmä gradáciu trestnej činnosti, záľubu v agresívnych scénach, výraznú zmenu foriem reagovania pod vplyvom alkoholu a hrozbu násilím. Znalec MUDr. I. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.04.2021 jednoznačne v celom rozsahu zotrval na záveroch ním vypracovaného znaleckého posudku č. 26/2019 so závermi nepriaznivej resocializačnej prognózy obžalovaného, teda nie je pravdou, ako to uvádza prvostupňový súd, že sa priklonil k vyjadreniu znalca obhajoby, MUDr. Y. ohľadne strednej možnosti nápravy obžalovaného, ktorý okrem toho, že súdu, procesným stranám a osobám prítomným na hlavnom pojednávaní absolútne povýšeneckým spôsobom vysvetlil podstatu klinického vyšetrenia probanda systémom amerických tabuliek, neposkytol žiadne relevantné informácie dôležité pre resocializačnú prognózu obžalovaného X..

Pokiaľ ide o znalcom MUDr. I. konštatovanú gradáciu trestnej činnosti obžalovaného, nemožno opomenúť už v minulosti obžalovaným páchané protiprávne konanie, kedy síce ide o maličkosti titulom poškodenia okien na policajnej stanici, poškodenia okien na policajnom vozidle, poškodenia kľučky na policajnej stanici, ktoré boli mnohé riešené v priestupkovom konaní, avšak svojim spôsobom jasne vystihujú osobnosť obžalovaného, ktorý vo svojej osobe predstavuje nebezpečne skryté zlo. O uvedenom svedčí aj nie príliš priaznivé hodnotenie ústavu, v ktorom obžalovaný doposiaľ vykonáva výkon väzby.

Všetky uvedené okolnosti spolu s pre resocializačnú prognózu obžalovaného nepriaznivými závermi znaleckého posudku z odboru psychológie č. 26/2019 jednoznačne odôvodňujú ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie v prípade obžalovaného I. X.. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, aj s poukazom nebezpečnosť osoby obžalovaného pre spoločnosť a svoje okolie, čo jasne a kruto demonštroval aj na hasičskej zábave v R. v ranných hodinách dňa 22.06.2019, jeho postoj k predmetnej trestnej veci, kedy účelovo svoje protiprávne konanie ospravedlňuje výpadkami pamäte v dôsledku požitého alkoholu, napriek tomu, že znalkyňa u neho zisťuje iba ebrietu ľahkého, až stredne ťažkého stupňa, s poukazom na jeho charakterové vlastnosti, ktoré popisali aj rodičia ako najbližší obžalovaného, kedy sa vyjadrili o jeho pomstychtivosti až zákernosti, v prípade, že niekto ide proti osobe obžalovaného alebo s ním nesúhlasí, vzhľadom k záverom znaleckých posudkov z psychológie a psychiatrie, s poukazom na zmiešanú poruchu osobnosti zistenú u obžalovaného I. X. je minimálny predpoklad na jeho nápravu aj vzhľadom na jeho osobnostné nastavenie, povest' čudáka, z ktorého mali miestni strach, samotársky spôsob života, ktorý si zvolil sám aby sa mohol oddávať nekontrolovateľnému požívaniu alkoholu, pod vplyvom ktorého predstavuje hrozbu a časovanú bombu pre ďalšie iné osoby s ktorými sa obžalovaný dostane do konfliktu, čo mu nie je cudzie, vzhľadom na neodstrániteľný následok, ktorý obvinený I. X. svojím bezohľadným až cynickým konaním spôsobil je potrebné obžalovanému I. X. z dôvodov

uvedených v § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona ukladať úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 145 odsek 2 Trestného zákona a § 36 písmeno n), § 37 písmeno h) a § 38 odsek 2 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Ak človek s daným osobnostným nastavením ako obžalovaný I. X. si dokázal zadovážiť nelegálnu zbraň, ktorou chladnokrvne strieľal po skupine zabávajúcich sa mladých ľudí, kde dvaja jeho besneniu podľahli, je v prípade neuloženia trestu odňatia slobody na doživotie obžalovanému v spojení s jeho diagnostikovanou zmiešanou poruchou osobnosti, jeho vypočítavou, pomstychtivou a zákernou povahou, absenciou vyšších citov a egocentrizmom, nadužívaním alkoholu v ohrození každý jeden z nás, naše deti. Osobnosť a mimoriadnu spoločenskú nebezpečnosť osoby obžalovaného I. X. jasne vystihuje aj list z č.l. 1150 trestného spisu, zaistený počas domovej prehliadky u obvineného.

Z uvedeného podľa môjho názoru vyplýva, že uložením akéhokoľvek trestu odňatia slobody okrem trestu odňatia slobody na doživotie u obžalovaného nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu za tak závažnú a absolútne chladnú, emočne plochú trestnú činnosť nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Vzhľadom ku všetkým uvedeným okolnostiam, vzhľadom na neodstrániteľný následok, ktorý obvinený I. X. svojím chladným, bezohľadným konaním spôsobil som toho názoru, že na naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona po uznaní jeho viny v zmysle obžaloby je nevyhnutné pre ochranu spoločnosti pred osobou obžalovaného uložiť mu z dôvodov uvedených v § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 145 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno n), § 37 písmeno h) a § 38 odsek 2 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, tak ako to navrhol intervenujúci prokurátor na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2021. V zmysle odporúčania znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou v súlade s ustanovením § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a ostatne podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložiť trest prepadnutia vecí, taxatívne uvedených pod bodom 5/ dôkazných návrhov uvedených v obžalobe prokurátora. Vo vzťahu k jednotlivým poškodeným je potrebné rozhodnúť tak tak ako o tom rozhodol prvostupňový súd.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému I. X. uloží z dôvodov uvedených v § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno n), § 37 písmeno h) a § 38 odsek 2 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. V zmysle odporúčania znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie navrhujem, aby krajský súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou v súlade s ustanovením § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, taxatívne uvedených pod bodom 5/ dôkazných návrhov uvedených v obžalobe prokurátora. Vo vzťahu k poškodeným navrhujem odvolaciemu súdu, aby rozhodol tak, ako o tom rozhodol prvostupňový súd.“

Obžalovaný odvolanie odôvodnil jednak prostredníctvom obhajcu a jednak aj sám a súčasne sa písomne vyjadril prostredníctvom obhajcu k odôvodneniu odvolania prokurátora.

Prostredníctvom obhajcu doslovne uviedol nasledovné:

„Okresný súd ako súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci rozhodoval opätovne po tom, ako mu bola vec vrátená odvolacím súdom Uznesením sp.zn.2To/79/2020-1563, zo dňa 17.09.2020, v ktorom

uznesení odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v jeho výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, určenom spôsobe jeho výkonu i o uloženom ochrannom opatrení- ochrannom dohľade a obmedzení, zrušiť, pretože podľa názoru odvolacieho súdu je chybný pre neúplnosť jeho skutkových zistení vo vzťahu k napadnutému výroku o treste a určenom spôsobe jeho výkonu i v nadväznosti na tieto výroky aj vo výrokoch o uloženom ochrannom dohľade a obmedzení. V tejto súvislosti sa odvolací súd súčasne vyjadril v tom smere, že súd prvého stupňa sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku, na ktorých objasnenie veci je nevyhnutné niektoré dôkazy zopakovať a súčasne dôkazy doplniť, v zmysle § 321 ods.1, písm. b), písm. c) Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2021 vykonal dôkazy ohľadom prognózy resocializácie obžalovaného v nadväznosti na rozsah uloženia trestu odňatia slobody, resp. či sú splnené podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, a to zabezpečením ďalšieho, v poradí tretieho znaleckého posudku z odboru psychológia, ktorého vypracovaním poveril znalkyňu doc. Mgr. Art. N. K. F. PhD. Na základe uvedenej znalkyňou vypracovaného posudku č.07/2021 a následne vypočítaním znalcov z odboru psychológia na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2021, vydal súd rozhodnutie, ktorým obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov. Prvostupňový súd však na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2021 nevyočul opätovne znalkyňu z odboru psychiatria MUDr. R. I., ktorá sa na pojednávanie ospravedlnila.

Obžalovaný opätovne, ako už uviedol v predchádzajúcom odvolaní zo dňa 15.07.2020 proti rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 12.06.2020, poukazuje na to, že závažným momentom v tejto trestnej veci je neobjasnený motív. V priebehu prípravného konania ani v priebehu hlavného pojednávania nebola zodpovedaná otázka motívu, ktorá skutočnosť môže byť zásadná pre hodnotenie obžalovaného z psychologického i psychiatrického hľadiska a v konečnom dôsledku i pre výmeru trestu. Znalec PhD. M. I., PhD. sa síce snažil načrtnúť možný motív vyplývajúci z údajne zlého vzťahu medzi obžalovaným a poškodeným N. K., avšak táto hypotéza motívu bola dostatočne spochybnená vyjadrením obžalovaného a samotným poškodeným N. K., ktorý takýto motív vylúčil výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Po ukončení prípravného konania aj po ukončení opakovaného konania na súde prvého stupňa zostáva motív stále neznámy. Zostáva naďalej nepochybné, že motívom konania obžalovaného nebol žiaden benefit v peňažnej alebo inej hmotnej forme ani nešlo o konanie, ktorým by odstránil osoby vytvárajúce konkurenciu v osobnom alebo podnikateľskom živote páchatel'a, ktoré motívy sú typické pre úkladne vraždy z kriminálneho podsvetia. Je dôvodné pochybovať i o motíve, ktorý by bol výsledkom osobnostného nastavenia obžalovaného vo forme pomstychtivosti a zákerosti v spojení s nadmerným užívaním alkoholu, nakoľko alkohol v nadmernej miere užíva už niekoľko rokov a agresivita takéhoto charakteru nebola u neho v minulosti registrovaná a znalci sa vyjadrili v tomto smere tak, že agresivita nie je črtou obžalovaného. Skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil nemohol priniesť nič pozitívne ako z objektívneho, tak ani zo subjektívneho hľadiska, iba trestné stíhanie s konečným dôsledkom odsúdenia a obmedzenie slobody obžalovaného na dlhý čas. Keďže niet takýchto motívov, zostáva stále nezodpovedaná otázka, prečo obžalovaný vykonal skutok, pri ktorom od začiatku bolo úplne zrejmé, že páchatel' bude identifikovaný vzhľadom na miesto skutku a bude na ňom vykonaný primeraný trest. Odpoveďou na uvedenú otázku môže byť i duševný stav obžalovaného, v ktorom sa nachádzal v čase spáchania skutku a ktorý duševný stav nebol dostatočne znalecky preskúmaný. Javí sa ako nezlučiteľné s logickým uvažovaním, aby obžalovaný bez vážneho porušenia psychického stavu, bez akéhokoľvek motívu pripravil o život a postrelil na diskotéke pred svedkami iné osoby, z ktorých tá poškodená osoba, ktorá prežila, bola dokonca jeho priateľ a ďalšie tri poškodené osoby vôbec nepoznal. O hypotéze v tom smere, že v danej chvíli mohlo dôjsť k zníženiu ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného vo forenzne zníženej miere nielen vplyvom alkoholu ale i duševnej poruchy, ako načrtnol znalec RNDr. Mgr. S. Y., PhD. svedčí, že obžalovaný mal v držbe pištoľ už od roku 2005. Teda 14 rokov a nikdy predtým ju nepoužil ani sa ňou nikomu nevyhrážal, ďalej, že až do roku 2018, kedy sa prvý krát dopustil porušenia zákona formou drobného výtržníctva, viedol riadny život, aj keď sčasti čudácky s preferenciou naturálneho bio života v symbióze s prírodou a riadne si zarábala na živobytie pracovnými pomermi na G. i vo D. H..

V tejto súvislosti obžalovaný dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, že i znalkyňa doc. Mgr. Art. N. K. F. PhD., zhodne so znalcom RNDr. S. Y., PhD. vyslovila na str. 33, piaty odsek svojho znaleckého posudku odborný názor, kde uviedla: Predisponováva ho k tomu psychotizmus ako patologický rys osobnosti ....., ďalej v bode 3.3 záveru na str. 35 posledná veta uvádza: Vyjadrujeme psychologický

predpoklad, že v súvislosti so stíhanou trestnou činnosťou mohlo u neho dôjsť k dezorganizácii myslenia, cítenia a správania ... a v bode 3.4 záveru na str. 35 uvádza: Možný zámer a motív jeho konania sa nám nepodarilo identifikovať. Vzhľadom na krehkosť štruktúry osobnosti pripúšťame destabilizáciu.

Obhajca obžalovaného vzhľadom na stále chýbajúci motív, ktorý je relevantným aspektom pri objasňovaní trestného činu, ako aj vzhľadom na už predchádzajúce poukázanie na nedostatky znaleckého posudku z odboru psychiatrie MUDr. R. I., navrhol na hlavnom pojednávaní vykonať dôkaz príbratím ďalšieho znalca z odboru psychiatria za účelom ďalšieho vyšetrenia duševného stavu obžalovaného, nakoľko súd venoval svoju pozornosť iba opakovanému psychologickému skúmaniu osobnosti obžalovaného, avšak čo sa týka posúdenia konania obžalovaného z psychiatrického hľadiska si podľa obhajoby nesprávne bezvýhradne osvojil zjednodušené a nedostatočné závery znalkyne MUDr. R.. A to napriek záverov znaleckých psychologických posudkov znalcov doc. Mgr. Art. N. K. F. PhD. a RNDr. S. Y. PhD. prinášajúcich také zistenia, ktoré závery jej psychiatrickej znaleckej expertízy ešte väčšmi spochybňujú. Dokonca podľa odborného stanoviska znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia s.r.o., tvoriaceho prílohu tohto odvolania, psychiatrická expertíza MUDr. R. I. nie je v súhlase ani so samotnou psychologickou expertízou znalca PhDr. M. I. PhD. Navyiac nebola pri vyhotovení svojho znaleckého posudku oboznámená so psychologickými posudkami znalcov RNDr. S. Y. PhD a doc. Mgr. Art. N. K. F. PhD., ani nebola oboznámená s najmenej piatimi hospitalizáciami obžalovaného v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Jej posudok vypracovaný na základe jedného vyšetrenia obžalovaného vo väzbe nie je z uvedených dôvodov možné považovať za správny, komplexný a vyčerpávajúci.

Súd návrh obhajcu obžalovaného na dokazovanie ďalším znaleckým skúmaním za účelom ďalšieho vyšetrenia duševného stavu obžalovaného znalcom z odboru psychiatria odmietol s odôvodnením, že skutočnosti, ktoré mali byť zistené navrhovaným dôkazom, boli zistené v dostatočnej miere inými, skôr vykonanými dôkazmi. V tomto smere bol však vykonaný iba jediný dôkaz, a to znalecký posudok MUDr. R. I., ktorého závery súd považoval za dostatočné zistenie duševného stavu obžalovaného napriek indiciam vyslovenými dvomi znalcami z odboru psychológia v ich znaleckých posudkoch, ako aj na hlavnom pojednávaní pri výsluchu. Z toho dôvodu obhajca obžalovaného, zastávajúc názor, že bez motívu koná iba psychicky narušená osoba, konzultoval závery znaleckého posudku č. 77/2019 znalkyne MUDr. R. I. z inými znalcami z odboru psychiatrie a snažil sa k pojednávaniu dňa 23.04.2021 predložiť vlastnou činnosťou zabezpečený dôkaz vo forme konkurenčného znaleckého posudku z odboru psychiatria v zmysle § 119 ods. 4 Tr. por., ktorý by sa zodpovedne a vyčerpávajúco zaoberal posúdením rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalovaného v čase spáchania predmetného skutku nie len z akcentom na ebrietu ale aj s akcentom iné prípadné psychopatické symptómy. Žiaden z oslovených znalcov však nebol schopný z časových dôvodov v určenej lehote požadovaný znalecký posudok vypracovať, preto obhajca navrhol, aby uvedený dôkaz vykonal súd, avšak z výsledkom, ako je už uvedené. Až po vynesení rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 23.04.2021 sa obhajobe po opakovanom oslovení viacerých znalcov z odboru psychiatria podarilo dňa 26.05.2021 zabezpečiť, keď nie znalecký posudok, tak aspoň Odborné stanovisko z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria číslo 89/2021, vypracované znaleckou organizáciou Centrum duševného zdravia s.r.o. (ďalej len ako odborné stanovisko), ktorý nový dôkaz súdu nebol doposiaľ známy a nemohol byť zo strany obhajoby napriek primerane vynaloženej snahe ani súdu zo strany obhajoby predložený.

Obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na znenie § 2 ods. 1 Tr. por, z ktorého vplýva zásada, že každý môže byť stíhaný iba zo zákonných dôvodov a spôsobom ustanoveným zákonom a na § 2 ods. 10 Tr. zák. podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Náležité zistenie skutkového stavu je úzko späté s obidvomi uvedenými ustanoveniami Tr. por. a je súčasne i predpokladom vedúcim k spravodlivému rozhodnutiu vo veci. V nadväznosti na uvedené ustanovenia Tr. por. zastáva obžalovaný názor, že orgány činné v trestnom konaní nevenovali dostatočnú pozornosť duševnému stavu obžalovaného v čase spáchania skutku a prvostupňový súd sa napriek indiciam vyplývajúcim zo znaleckých posudkov z oboru psychológia, so vzniknutými pochybnosťami v tomto smere nijako nevysporiadal, iba sa uspokojil so závermi znalkyne MUDr. R. I.. Takýmto postupom súdu však nebol náležite zistený skutkový stav veci a vzhľadom na indicie znalcov ako aj vzhľadom na priložené odborné stanovisko znaleckej organizácie zostáva nepreukázané, v akom duševnom stave obžalovaný skutok spáchal. Z uvedených námietok je zreteľné, že otázka príčetnosti, t.j. plnej príčetnosť,

či zmenšenej pričetnosti alebo nepríčetnosti obžalovaného v čase spáchania stíhaného skutku nebola v konaní pred prvostupňovým súdom spoľahlivo zistená, resp. dokázaná.

Súčasne obžalovaný poukazuje na znenie § 2 ods. 7 Tr. por., z ktorého vyplýva zásada práva na spravodlivý proces, ktoré právo v danom prípade subsumuje i právo na spravodlivé a dôkladné zistenie duševného stavu obžalovaného a až po takomto dôkladnom zistení je možné uložiť spravodlivý trest, či už s vylúčením alebo aplikáciou moderačného ustanovenia § 39 Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené zásady trestného konania obžalovaný zastáva názor, že súd prvého stupňa mal vzhľadom na uvedené pochybnosti vykonať navrhovaný dôkaz obhajoby kontrolným psychiatrickým skúmaním jeho duševného stavu v čase spáchania predmetného trestného činu. O tom, že znalecké psychiatrické zistenie a hodnotenie obžalovaného bolo nedostatočné svedčí i priložené odborné stanovisko, z ktorého okrem iného vyplýva, že miera opitosti obžalovaného po stránke kvantitatívnej nebola overiteľne zistená a verifikovaná a neboli v kontexte s kvantitatívnou mierou opitosti posúdené jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. V záujme odstránenia pochybností mal súd uvedený návrh obhajoby realizovať poverením vypracovania znaleckého posudku druhým znaleckým ústavom na Slovensku, ktorým je Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., so sídlom Boženy Nemcovej 8, 81104 Bratislava, a to dvoma znalcami z odboru psychiatria, ako sa navrhuje v priloženom odbornom stanovisku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný cestou ustanoveného obhajcu navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zrušil a vec v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu po vykonanom znaleckom dokazovaní o duševnom stave obžalovaného v čase spáchania skutku, znovu prejednal a rozhodol.“

Obžalovaný aj sám svoje odvolanie doplnil tým, že v podrobnostiach poukázal na jednotlivo podané znalecké posudky znalcov psychológov a v nadväznosti i na časť podaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie. Záverom uviedol, že tragédiu, kedy postrelil kamaráta N. K. a jeho vinou prišli o život tiež I. J. a N. K. úprimne ľutuje a nedokáže popísať zármutok a žiaľ nad svojim činom. Vyjadruje hlboký súcit a sústrasť nad stratou, ktorú spôsobil. Dodal, že pre neobjasnenú pohnútku a premenné pri vykonaní skutku ešte viac zosilnela potreba vypracovať nový psychiatrický posudok na jeho osobu, o ktorý týmto žiada.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu sa k odôvodneniu odvolania prokurátora vyjadril doslovne takto:

„Na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci dňa 23.04.2021 po tom, ako bola predmetná trestná vec vrátená Krajským súdom Trenčín na opätovné prejednanie súdu prvého stupňa, vyhlásil Okresný súd Trenčín rozsudok, v ktorom ma obžalovaného uznal za vinného v bode 1 a v bode 2 obžaloby, za čo mi uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mi súd uložil trest prepadnutia vecí, ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ochranný dohľad v trvaní troch rokov a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia ochranného dohľadu.

V rámci adhézneho konania ma súd zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému N. K. a spoločnosti S. zdravotná poisťovňa, a.s. škodu určenú v rozsudku a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody N. K., D. K. a I. J. odkázal na civilný proces. Proti uvedenému rozsudku sa ihneď po jeho vyhlásení krajský prokurátor odvolal, ktoré odvolanie odôvodnil písomne dňa 13.05.2021 doručené na súd 13.05.2021.

Krajský prokurátor zhodne so svojim odôvodnením odvolania proti predchádzajúcemu rozsudku uviedol vo svojom aktuálnom odôvodnení odvolania, že sa nestotožňuje s výrokom prvostupňového súdu a poukázal na okolnosti spáchania skutku, t.j. na miesto a priebeh skutku, ako aj na okolnosti na strane obžalovaného, t.j. na jeho emočný chlad, neúprimnosť ospravedlnenia sa poškodeným ako aj na konanie obžalovaného, ktorý podľa jeho názoru od samého začiatku trestného konania koná vypočítavo a účelovo, čo údajne potvrdzujú aj závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológie č. 26/2019 PhDr. M. I. PhD.

Ďalej krajský prokurátor vyslovil vo svojom odôvodnení odvolania názor, že znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých doc. Mgr. Art. N. K. F., PhD. vo svojom znaleckom posudku č. 7/2021 konštatuje nepriaznivú resocializačnú prognózu obžalovaného, ktorú až na hlavnom pojednávaní po debata s s kolegom Y., zmenila na mierne priaznivú, pričom tento záver na otázky intervenujúceho prokurátora nevedela nijako vysvetliť. Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti, ako aj vzhľadom na neodstrániteľný následok, ktorý obžalovaný svojim chladným a bezohľadným konaním spôsobil, dospel krajský prokurátor k názoru, že na naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák. po uznaní viny v zmysle obžaloby, je nevyhnutné pre ochranu spoločnosti pred osobou obžalovaného uložiť mu z dôvodov uvedených v § 47 ods. 1, písm. a), písm. b) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 ods. 2 Tr. zák., za použitia us. § 41 ods.2 tr. zák., § 145 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. n), § 37 písm. h) a § 38 ods. 2 tr. zák., so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, ako to navrhol na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2021.

Obžalovaný I. X. nesúhlasím so záverom odôvodnenia odvolania krajského prokurátora, ani s dôvodmi, na základe ktorých k ním prezentovanému záveru dospel a to z nasledovných dôvodov:

Na základe odvolania krajského prokurátora proti predchádzajúcemu rozsudku v predmetnej trestnej veci zo dňa 12.6.2020, Krajský súd Trenčín ako odvolací súd na neverejnom zasadnutí zo dňa 17.09.2020 vec prejednal a vydal Uznesenie sp.zn. 2 To/79/2020 - 1563, v ktorom uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v jeho výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, určenom spôsobe jeho výkonu i o uloženom ochrannom opatrení-ochrannom dohľade a obmedzení, zrušiť, pretože podľa názoru odvolacieho súdu je chybný pre neúplnosť jeho skutkových zistení vo vzťahu k napadnutému výroku o treste a určenom spôsobe jeho výkonu i v nadväznosti na tieto výroky aj vo výrokoch o uloženom ochrannom dohľade a obmedzení. V tejto súvislosti sa odvolací súd súčasne vyjadril v tom smere, že súd prvého stupňa sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku, na ktorých objasnenie veci je nevyhnutné niektoré dôkazy zopakovať a súčasne dôkazy doplniť, v zmysle § 321 ods.1, písm. b), písm. c) Tr. por.

Z predmetného uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že v nadväznosti na ust. § 145 ods.2 a § 47 ods.1 Tr. zák. v posudzovanom prípade je prioritou súdu skúmať, či sú v mojom prípade obžalovaného splnené podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, teda či sú splnené obe podmienky uvedené pod písm. a) i b) ust. § 47 ods.1 tr. zák. a len pre prípad ich nesplnenia súd uloží trest odňatia slobody v základnej zákonnej sadzbe od dvadsať do dvadsaťpäť rokov. Odvolací súd súčasne vyslovil názor, že súd prvého stupňa vyvodil nesprávny záver o tom, že obaja znalci, t.j. PhDr. M. I. PhD. i RNDr. Mgr. S. Y., PhD. dospeli k zhodnému záveru ohľadom istej pozitívnej resocializácie obžalovaného smerom do budúcnosti. Naopak, odvolací súd závery uvedených znalcov považuje stále v istej konkurencii z dôvodu, že RNDr. Mgr. S. Y. PhD. až na hlavnom pojednávaní vyslovil záver, že až po úspešnom absolvovaní ústavnej protialkolickej liečby a splnení toho, že obžalovaný bude ďalej abstinovať, možno hovoriť o miernej pozitívnej možnosti jeho resocializácie, avšak bez bližšieho a presvedčivého vysvetlenia. So zreteľom na uvedenú skutočnosť boli podľa názoru odvolacieho súdu závery okresného súdu predčasné k tomu, aby bolo možné bez relevantných pochybností rozhodnúť o uložení trestu odňatia slobody obžalovaného. V nadväznosti na uvedené konštatovanie odvolací súd nariadil, aby bolo dokazovanie ohľadom nápravy obžalovaného do budúcnosti doplnené o nový znalecký posudok, so zameraním na relevantnú odpoveď na otázku resocializačnej prognózy obžalovaného, s prihliadnutím aj na nové skutočnosti - správanie sa obžalovaného vo väzbe a zisťovania úspešnosti protialkolickej liečby obžalovaného a jeho ďalšej abstinencie od používania alkoholických nápojov. Podľa vyjadrenia odvolacieho súdu až po takomto doplnení dokazovania bude možné potom spôsobom v zmysle § 2 ods.12 Tr. por. rozhodnúť v súlade so stavom veci o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému a spôsobe jeho výkonu, a to s prihliadnutím na základné zásady podľa § 34 Tr. zák. i ukladania trestu odňatia slobody na doživotie podľa § 47 odsek 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, Uznesením zo dňa 26.10.2020 pribral do konania na podanie znaleckého posudku ako znalkyňu z odboru Psychológia, odvetvia klinická psychológia dospelých doc. Mgr. Art. N. K., F., PhD., ktorá vypracovala a súdu predložila Znalecký posudok č. 07/2021 zo dňa 10.03.2021. Jednalo sa v predmetnej trestnej veci v poradí o tretí znalecký posudok na moju osobu obžalovaného z oblasti psychológie. Obžalovaný chápem vypracovanie tretieho znaleckého posudku ako vykonanie dôkazu, ktorý by mal odstrániť pochybnosti vyslovené odvolacím

súdom v nadväznosti na moju resocializačnú prognózu, doposiaľ z vyjadrení znalcov podľa odvolacieho súdu, v istej konkurencii.

Uvedená znalkyňa ma obžalovaného navštívila vo výkone väzby štyri krát, vždy na niekoľko hodín a jeden krát na celý deň, čo bolo násobne viac ako rozsah návštev znalca PhDr. M. I. PhD. Z uvedeného rozsahu jej návštev vyplýva, že sa dôsledne a zodpovedne postavila k vypracovaniu znaleckého posudku v snahe dospieť k čo najobjektívnejšiemu a relevantnému zisteniu. V časti III. Záver znaleckého posudku sa znalkyňa vyjadrila v bode 3.7 k otázke možnosti mojej resocializácie obžalovaného tak, že odpovedala na otázku berúc do úvahy všetky okolnosti ovplyvňujúce resocializačný proces, uvedené pod písmenami a) až e). Aj z takejto analýzy vplyvov na resocializačný proces je dôvodné konštatovať dôsledný prístup znalkyne pri zisťovaní objektívnej odpovede na položenú otázku. Z odpovedí pod písmenom a), b), d), e) nie je nijako možné vyvodiť záver o tom, že hodnotenie mojej resocializácie je nepriaznivé, ako tvrdí krajský prokurátor. Znalkyňa sa nikde nevyjadrila tak, že nie je predpoklad k mojej resocializácii, iba v niektorých svojich odpovediach poukázala na okolnosti, ktoré by mohli moju resocializáciu negatívne ovplyvniť.

Z odpovede pod písm. c) znalkyňa k úspešnosti protialkolickej liečby uviedla, že obžalovaný je schopný vzhľadom na vymenované aspekty lepšie porozumieť sociálnej realite a vlastnej úzkosti a spätnoväzbovo korigovať presvedčenia a motívy smerujúce k užívaniu alkoholu.

V súvislosti s odpoveďami znalkyne na jednotlivé otázky súd na hlavnom pojednávaní pri výsluchu vyzval znalkyňu, aby sa jednoznačne vyjadrila k resocializačnej prognóze, resp. ako táto vyznieva po spracovaní znaleckého posudku a znalkyňa jasne uviedla, že resocializačnú prognózu obžalovaného považuje za mierne pozitívnu. A to napriek otázkam, ktoré jej boli kladené zo strany krajského prokurátora, ktorý sa snažil, podľa môjho názoru obžalovaného, poukazovaním na účelovo vybrané negatívne prvky zo znaleckého posudku týkajúce sa mojej osobnosti, ovplyvniť konečné vyjadrenie znalkyne.

Súčasne považujem obžalovaný za potrebné sa vyjadriť k niektorým ďalším tvrdeniam krajského prokurátora uvádzaným v odôvodnení odvolania:

Na str. 6 odôvodnenia sa uvádza, že znalkyňa doc. Mgr. Art. N. K. F. PhD. vo svojom znaleckom posudku č. 7/2021 konštatuje nepriaznivú resocializačnú prognózu obžalovaného, ktorú až na hlavnom pojednávaní po debata s kolegom Y. zmenila na mierne priaznivú, pričom tento záver na otázky intervenujúceho prokurátora nevedela nijako vysvetliť. S takýmto tvrdením obžalovaný nemôžem súhlasiť, nakoľko sa situácia takto neudiala. Predovšetkým uvádzam, že uvedená znalkyňa sa s kolegom Y. počas hlavného pojednávania vôbec nerozprávala. Prišla do súdnej miestnosti s PhDr. M. I. PhD., sedela vedľa neho a spolu so súdnej miestnosti aj odišli ihneď po tom, ako znalkyňa ukončila svoju výpoveď. S nikým okrem PhDr. M. I. sa nekontaktovala. Taktiež obžalovaný poukazujem na to, že znalkyňa vo svojom znaleckom posudku č. 7 /2021 nekonštatuje nepriaznivú resocializačnú prognózu, ako tvrdí krajský prokurátor a považujem za nereálne jednak technicky a jednak z ohľadom na odbornosti prítomných znalcov, aby znalkyňa zmenila diametrálne svoj názor po ústnej intervencii svojho kolegu na hlavnom pojednávaní. Krajský prokurátor sa snažil svojimi otázkami dosiahnuť vyjadrenie znalkyne o nepriaznivom hodnotení mojej resocializačnej prognóze obžalovaného, na čo znalkyňa reagovala zdĺhavým odborným vysvetľovaním. Preto, ako som už uviedol, uložil súd znalkyni, aby sa vyjadrila jasne k resocializačnej prognóze, na čo ona reagovala slovami, že ju považuje za mierne pozitívnu.

K vyjadreniu prokurátora ohľadom postojov PhDr. M. I. PhD. na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní obžalovaný uvádzam, že uvedený znalec sa skutočne vyjadril po prednese RNDr. S. Y. PhD. v tom zmysle, že v určitom smere pripúšťa kolegovu argumentáciu. Preto predseda senátu súdu prvého stupňa uviedol túto skutočnosť do odôvodnenia rozsudku. Podľa môjho názoru je neprimerané sa domnievať, resp. tvrdiť, že by predseda senátu zakomponoval v takomto závažnom trestnom čine do odôvodnenia svojho rozhodnutia takéto stanovisko znalca bez toho aby skutočne odznelo.

K vyjadreniu PhDr. M. I. PhD. na ostatnom hlavnom pojednávaní obžalovaný dovoľujem si poukázať na postoj uvedeného znalca, ktorý na otázku aká je percentuálna pravdepodobnosť správnosti jeho znaleckých záverov vo veciach zločinu vraždy uviedol, že 80 percent. Z uvedeného vyjadrenia je však zrejmé, že v 20 percentách sa znalec mylil a jeho znalecké posudky v uvedenom rozsahu nezodpovedali skutočnosti.

Podľa § 47 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že a) uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do 25 rokov.

Z obsahu uvedeného ustanovenia trestného zákona je zrejmé, že na to, aby bol uložený trest odňatia slobody na doživotie musia byť obligatórne a kumulatívne splnené obidve podmienky uvedené pod písm. a) a b). Ohľadom prognózy mojej resocializácie obžalovaného, teda predpokladu mojej možnej nápravy trestom odňatia slobody do 25 rokov súd vykonal podľa pokynov odvolacieho súdu dokazovanie vypracovaním tretieho znaleckého posudku a výsluchom znalcov PhDr. M. I., PhD., RNDr. Mgr. S. Y., PhD. a doc. Mgr. Art. N. K. F. PhD. Podľa môjho názoru, z tretieho znaleckého posudku č. 07/2021 znalkyne doc. Mgr. Art. N. K. F. PhD. vyplýva záver, ktorý je zhodný so závermi a stanoviskom znalca RNDr. S. Y. PhD. v tom, že moju prognózu resocializácie obžalovaného obaja znalci označili ako mierne pozitívnu. Rovnaký záver vyplýva aj z výsluchu oboch uvedených znalcov na ostatnom hlavnom pojednávaní. Teda nebola naplnená obligatórna podmienka uloženia trestu odňatia slobody na doživotie v zmysle § 47 ods.1 písm. b) Tr. zák., ktorou podmienkou je, že nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Z vykonaného dokazovania podľa názoru obžalovaného vyplynulo, že takáto nádej v danom prípade existuje. K vyjadreniu PhDr. M. I. PhD. obžalovaný dovoľujem si poukázať na postoj uvedeného znalca, ktorý na otázku aká je percentuálna pravdepodobnosť správnosti jeho znaleckých záverov vo veciach zločinu vraždy uviedol, že 80 percent. Z uvedeného vyjadrenia je však zrejmé, že v 20 percentách sa znalec mýlil a jeho znalecké posudky v uvedenom rozsahu nezodpovedali skutočnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené výsledky vykonaného dokazovania, spolu s mojím kladným hodnotením obžalovaného riaditeľom ÚVTOS a ÚVV Ilava počas výkonu väzby, ako aj vzhľadom na kladné hodnotenie starostom obce S. z miesta bydliska obžalovaný mám za to, že nebola naplnená obligatórna podmienka pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, ktorá podmienka je uvedená v § 47 ods.1 písm. b) tr. zák., ako to vplýva aj z odôvodnenia prokurátorom napadnutého rozsudku. Preto cestou ustanoveného obhajcu navrhujem, aby odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Tk/1/2020, zo dňa 23.04.2021 zamietol ako nedôvodné.“

V zákonom stanovenej lehote pre podanie odvolania obžalovaným v jeho prospech podali odvolanie aj osoby jemu blízke, a to obaja rodičia, matka J. X., otec B. X. a tiež aj sestra I. G., v ktorom uviedli, že odvolanie podali z dôvodu, že podľa ich názoru nebol zistený motív konania obžalovaného a že sa nezhodujú závery z odborných posudkov. Preto prosia aj o podrobné psychiatrické vyšetrenie obžalovaného, ktoré by pomohlo vysvetliť jeho nepochopiteľné správanie sa. Na základe dlhšieho pozorovania a skúmania obžalovaného v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín boli zistené nové skutočnosti, ktoré obsahuje posledný znalecký posudok doc. Mgr. Art. N. K. F., PhD. so záverečným vyjadrením, že u obžalovaného ide o chorobu a patologické rysy. Obžalovaný bol milé dieťa, veľmi šikovný žiak, ale s príchodom na strednú školu sa začala meniť u neho povaha, stával sa výbušným, náladovým, drzým a sebeckým, arogantným. Nerešpektoval žiadne authority a to bez akejkoľvek vonkajšej príčiny. Matka obžalovaného zároveň odvoláva svoje predchádzajúce tvrdenie vo svojej výpovedi z leta 2019 vo veľkom psychickom rozporení krátko po čine, že obžalovaný je pomstychtivý až zákerný. Otec obžalovaného ho predtým viackrát upozornil, že je pre neho potrebná odborná pomoc, čo obžalovaný ale rázne odmietol. Rokmi sa ich spolužitie zhoršovalo, nerozumeli si vzájomne a preto po vzájomnej dohode sa obžalovaný v lete 2013 ako 30-ročný od nich odsťahoval. Boli v presvedčení, že sa tak obžalovaný osamostatní a začne žiť plnohodnotný a poctivý život, ku ktorému obaja rodičia viedli svoje deti. Neskôr sa stretávali už iba sporadicky a málo o obžalovanom vedeli. Preto obžalovaného čin ich nesmierne zasiahol a spôsobil im bolesť, ktorú spôsobil aj rodinám obetí, čo prežívajú spoločne. Preto žiadajú o psychiatrické vyšetrenie obžalovaného, aby bola stanovená jeho liečba, ktorá by mu pomohla do budúcnosti k jeho náprave, aby bol prospešným pre spoločnosť a využil svoje schopnosti na pomoc najmä rodinám obetí a tak aspoň zmiernil ich nekonečnú stratu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného a odvolania obžalovaného i jeho osôb blízkych - oboch rodičov J. X. a B. X. a sestry I. G. ktoré podali oprávnené osoby, včas a na správnom mieste a ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 31. mája 2021, na neverejnom zasadnutí dňa 24. júna 2021, nezistiac dôvody pre zamietnutie všetkých odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo i z hľadiska nevytýkaných chýb odvolaniami, s prihliadnutím na ne iba v prípade dôvodnosti podania dovolania podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku. Uvedeným postupom zistil, že predovšetkým nielen z podnetu podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste, ale aj z pohľadu do úvahy dôvodne prichádzajúceho dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. k) s poukazom na § 9 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku, bolo potrebné napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť v celom rozsahu, pretože je chybný vo výrokoch o vine a v súvislosti s ňou i vo výrokoch o uloženom ochrannom ústavnom protialkoholickom liečení a vo všetkých výrokoch adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody. Súčasne je napadnutý rozsudok okresného súdu opätovne chybný pre neúplnosť jeho skutkových zistení vo vzťahu k napadnutému výroku o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu i v nadväznosti na tento výrok aj vo výrokoch o uloženom ochrannom dohľade a obmedzení aj preto, že súd prvého stupňa sa dopustil chýb, ktoré napadnutým výrokom predchádzali, najmä tým, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a okresný súd sa opätovne tiež nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku na ktorých objasnenie veci je nevyhnutné niektoré dôkazy zopakovať a súčasne dokazovanie i doplniť a súčasne bol porušený aj Trestný zákon /§ 321 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Tr. poriadku /.

Krajský súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci oboch žalovaných skutkov, okresný súd, po splnení všetkých zákonných procesných podmienok uznesením na hlavnom pojednávaní ešte dňa 05. júna 2020 prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní jeho viny podľa § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku (nepopretie viny), ktoré okresný súd v posudzovanom prípade analogicky považoval za vyhlásenie uznania viny, pričom žalovaný skutok pod bodom 1 bol okresným súdom právne posúdený ako trestný čin zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona a žalovaný skutok pod bodom 2 bol okresným súdom právne posúdený ako pokračovací obzvlášť závažný trestný čin zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona z časti ako dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a preto krajský súd v dôsledku takéhoto procesného stavu nemohol preskúmať v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2To/79/2020 na neverejnom zasadnutí dňa 17. septembra 2020 napadnutý rozsudok okresného súdu v tejto časti, t. j. pokiaľ ide o vinu ako aj právne posúdenie oboch žalovaných skutkov. Krajský súd pritom vtedy nezistil žiadne chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/. Krajský súd v uvedenom odvolacom konaní preto preskúmal s už vtedy právoplatným výrokom o vine v celom rozsahu v zmysle obžaloby a právnym posúdením oboch žalovaných skutkov ako oba žalované predmetné zločiny, všetky súvisiace výroky a dospel k záveru, že je potrebné zrušiť iba súvisiace výroky s uloženým trestom odňatia slobody, určenom spôsobe jeho výkonu a v nadväznosti na výrok o uloženom treste odňatia slobody aj výrok o uloženom ochrannom dohľade a obmedzení, ktoré okresný súd uložil obžalovanému. Krajský súd v tomto uvedenom odvolacom konaní preto aj v tomto smere rozhodol uznesením zo dňa 17. septembra 2020 pod sp. zn. 2To/79/2020 s tým, že ako vyplýva z poslednej vety odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, ostatné výroky zostali nezmenené a tým teda aj právoplatné.

Okresný súd vzhľadom na uvedené pochybil, keď v napadnutom rozsudku výrokom opätovne vyslovil vinu obžalovaného I. X. zo spáchania oboch žalovaných skutkov, s ich právnym posúdením v zmysle obžaloby a tiež pochybil, ak obžalovanému opätovne uložil ochranné protialkoholické liečenie a rovnako tak pochybil ak v adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody opätovne rozhodol, čím došlo v uvedených častiach k porušeniu ustanovenia § 9 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku (rei iudicatae) a v dôsledku tohto pochybenia okresného súdu bolo potrebné potom zrušiť celý napadnutý rozsudok, pretože v týchto častiach v trestnom konaní vedenom proti obžalovanému už bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Trenčín rozsudkom zo dňa 12. júna 2020, sp. zn. 8Tk/1/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. septembra 2020, sp. zn. 2To/79/2020. Okresný

súd totiž celkom prehliadol, že odvolací krajský súd zrušil vtedy jeho napadnutý rozsudok iba vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, určenom spôsobe jeho výkonu a súvisiacich výrokoch o uloženom ochrannom dohľade a s ním spojenom uloženom obmedzení a iba v tejto chybnej časti vrátil okresnému súdu vec, aby trestnú vec obžalovaného I. X. prejednal iba vo vzťahu k týmto výrokom (!). Krajskému súdu neunikli pozornosti tiež ďalšie dve pochybenia okresného súdu formálneho charakteru pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozsudku, ktoré ale okresný súd stihol do predloženia trestnej veci odvolaciemu krajskému súdu napraviť vydaním opravného uznesenia.

Krajský súd v ďalšej časti, so zreteľom na napadnuté výroky o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu považuje za nevyhnutné opätovne, tak ako už v predchádzajúcom svojom uznesení v posudzovanej veci, ďalej uviesť a zdôrazniť, že náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 odsek 1 Tr. poriadku), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak k tomu, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom a jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a potrestanie ich páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 odsek 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 11 veta prvá Tr. poriadku súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl.

Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Výrok súdu v meritórnem rozhodnutí o vine (výrok o oslobodení má tiež tento charakter), a s ním súvisiace výroky, teda výrok o trestnoprávných sankciách i výrok adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody sa môžu zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú akúkoľvek pochybnosť o ich správnosti. Platí to tým skôr, keď sú závery dokazovania o podstatných skutočnostiach pre meritórne rozhodnutie nejasné.

Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Tr. poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek rozumovú pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Podľa § 14 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 145 odsek 1 Tr. zákona kto iného úmyselne usmrť, potrestá sa odňatím slobody na pätnásť až dvadsať rokov.

Podľa § 145 odsek 2 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zákona.

Podľa § 47 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že

a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a

b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

Podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku (motív), príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy (resocializáciu).

Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok alebo jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať (§ 2 odsek 12 Tr. poriadok). „Vnútorne presvedčenie“ sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúcich skutočností („okolností prípadu jednotlivo i v súhrne“) a teda neznamená ľubovôľu, najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch.

K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale i správnym spôsobom a tieto potom tak jednotlivo ako aj v ich súhrne správne zhodnotí.

Odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a dospel k záveru, že prvostupňový súd sa opätovne dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému po tom, čo prijal za splnenia zákonných podmienok jeho vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zo spáchania oboch žalovaných skutkov tak, ako je popísaný aj v skutkovej časti napadnutého rozsudku, ktorý prvostupňový súd právne posúdil ako oba predmetné trestné činy v dvojčinnom súbehu, pričom skutkový stav vo vzťahu k vyhlásenému výroku o treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a v nadväznosti i vo výrokoch o uloženom ochrannom dohľade a tiež uloženom jednom obmedzení, nebol vykonaným dokazovaním preukázaný takým spôsobom, ako to ustálil prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Pokiaľ išlo o identifikáciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, okresný súd opätovne správne dospel k záveru, že obžalovanému bolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, vzhľadom na jeho vyhlásenie o nepopretí spáchania oboch žalovaných skutkov /§ 257 odsek 1 písm. c) Tr. zákona/, ktoré okresný súd považoval analogicky za uznanie viny /§ 257 odsek 1 písm. b) Tr. zákona/ a ktorým bola prijatím a posúdením jeho vyhlásenia právoplatne preukázaná vina zo spáchania oboch žalovaných skutkov, s ich právnym posúdením tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, čím významne obžalovaný napomohol predovšetkým žalobcovi - prokurátorovi ako nositeľovi dôkazného bremena a čo prispelo aj k hospodárnosti celého trestného konania i k stabilite a právnej istote vo vzťahu k výroku o vine a právnom posúdení oboch žalovaných skutkov. Tento správny procesný postup okresného súdu zodpovedá už ustálenej súdnej praxe i judikatúre. Obžalovanému však správne nebolo možné priznať ďalšiu poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, aj napriek konkrétnym skutočnostiam v tejto súvislosti uvádzanými obžalovaným v rámci jeho odvolacích námietok, čo okresný súd správne odôvodnil, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach na toto odôvodnenie len odkazuje. Správne u obžalovaného okresný súd identifikoval na druhej strane aj jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov). Pokiaľ napokon okresný súd dospel k záveru (s čím sa však krajský súd nestotožnil na podklade doterajších výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní tak, ako to ďalej vyplýva z odôvodnenia tohto uznesenia) o uložení trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, postupoval ďalej správne, keď u obžalovaného aplikoval i ustanovenie § 38 odsek 2 Tr. zákona a tiež aj ustanovenie o úhrnnom treste podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona a správne tiež obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu - do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, keď

iné, miernejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona nemá oporu v zistených skutočnostiach, ktoré by svedčili v prospech obžalovaného a v nadväznosti na to aj výrok o uloženom ochrannom dohľade obžalovanému zákonu neodporuje a súčasne aj uložené jedno predmetné primerané obmedzenie podľa §§ 77 odsek 2, 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona.

Vo vzťahu k napadnutým výrokom o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu však krajský súd uvádza opätovne ako vo svojom predchádzajúcom uznesení nasledovné:

V posudzovanom prípade po uznaní viny obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a jeho právnom posúdení v napadnutom rozsudku, so zreteľom na ďalšie preukazujúce sa relevantné skutočnosti, obžalovanému stále reálne hrozí podľa §§ 145 odsek 2 a 47 odsek 1 Tr. zákona uloženie trestu odňatia slobody na doživotie. Z logického výkladu týchto ustanovení „a maiori ad minus“ (inak povedané od prísnejšieho trestu k miernejšiemu trestu) vyplýva, že podľa odseku 2 § 145 Tr. zákona prioritne súd v posudzovanom prípade má skúmať, či u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, ak sú kumulatívne splnené obe podmienky uvedené pod písm. a) i b) citovaného ustanovenia a len pre prípad ich nesplnenia, súd uloží trest odňatia slobody v základnej zákonnej sadzbe od dvadsať rokov do dvadsaťpäť rokov, výnimočne z existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa trest odňatia slobody i miernejší za použitia § 39 Tr. zákona (mimoriadne zníženie trestu). Z uvedeného teda vyplýva, o to viac, že podmienka podľa písm. a) citovaného zákonného ustanovenia bola v posudzovanom prípade bez akýchkoľvek rozumových pochybností aj s poukazom na správne odvolacie argumenty prokurátora v tomto smere naplnená a bolo povinnosťou prvostupňového okresného súdu, i s prihliadnutím na ďalšiu existujúcu zásadu trestného konania uvedenú v § 2 odsek 11 Tr. poriadku zabezpečiť a vykonať všetky relevantné dôkazy, na podklade ktorých by bolo možné bez akýchkoľvek rozumových pochybností uložiť správne a zákonne trest odňatia slobody obžalovanému. Je zrejmé, že pre náležité posúdenie naplnenia či nenaplnenia oboch zákonných podmienok v ustanovení § 47 odsek 1 Tr. zákona je nevyhnutné i nepochybné a zrozumiteľné odborné vyjadrenie či vyjadrenie znalca z odboru psychológie. V posudzovanom prípade okrem znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, ktoré aj krajský súd považuje za nemenej dôležitý dôkaz nielen vo vzťahu k otázke pričetnosti, či jej zníženi podľa § 23 Tr. zákona, sú aj závery zistení týmto znaleckým skúmaním vo vzťahu k osobe obžalovaného z psychiatrického hľadiska, ktoré úzko súvisia so znaleckým psychologickým skúmaním obžalovaného. Krajský súd opätovne uvádza, že nemá výhrady vo vzťahu k vykonanému znaleckému skúmaniu obžalovaného ohľadom jeho duševného stavu nie len z hľadiska procesného postupu orgánmi činnými v trestnom konaní vo fáze prípravného konania a okresným súdom na hlavnom pojednávaní, ale i z hľadiska obsahovej stránky, keďže tieto závery sú nepochybné a sú i zrozumiteľné a akceptovateľné. Prvostupňový okresný súd tiež nepostupoval procesne nesprávne pri vykonávaní všetkých znaleckých posudkov z odboru psychológie na hlavnom pojednávaní, ale nie správne, so zreteľom na dôvodnú odvoláciu námietku prokurátora (viď predposledný odsek na strane 8) interpretoval závery predovšetkým znalca MUDr. I. a v rozpore s ustanovením § 2 odsek 2 Tr. poriadku sa nevysporiadal so všetkými znaleckými psychologickými posudkami a ani sa vôbec nevysporiadal s nezodpovedanými otázkami v tomto ohľade tak, ako to správne namietal prokurátor v rámci odvolacích námietok. Podľa krajského súdu sú ale ich závery stále v istej konkurencii, keď znalec RNDr. Mgr. S. Y., PhD. až na hlavnom pojednávaní vyslovil záver, že až po úspešnom absolvovaní ústavnej protialkoholického liečby a splnení toho, že obžalovaný bude ďalej abstinovať možno hovoriť o miernej pozitívnej možnosti jeho resocializácie bez bližšieho a presvedčivého vysvetlenia. V podstate už zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplynulo, že pobyt obžalovaného pre spoločnosť, vzhľadom na jeho nepriaznivý duševný stav, za predpokladu úspešnej predmetnej liečby a následne ďalšej abstinencie, teda nekonsumovaním alkoholu sa nebezpečnosť obžalovaného na slobode pre spoločnosť môže znížiť. Zo záverov tohto znaleckého posudku však vyplýva a nie je možné to opomenúť, že zohľadnením diagnostikovanej poruchy osobnosti u obžalovaného môže byť jeho osoba nebezpečnou pre spoločnosť. V nadväznosti na uvedené je potrebné zdôrazniť, že nádej pozitívnej nápravy obžalovaného v podstate spočíva v splnení dvoch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: a to úspešnosť protialkoholického liečenia obžalovaného a i jeho ďalšia úplná abstinencia od požívania alkoholických nápojov. Z vykonaného dokazovania však opätovne nevyplynuli žiadne prijateľné a dôvodne očakávané dostatočné záruky pre to, že tomu tak v budúcnosti skutočne aj bude. Krajský súd ďalej uvádza, že žiaden znalec a vylučuje to aj zákonná úprava, nemôže nahrádzať svojou činnosťou súd, ktorý je jediným oprávneným rozhodovať o určení druhu a výmery trestu, t. j. aj o uložení najprísnejšieho trestu odňatia slobody - odňatia slobody na doživotie. Posudzovanie splnení zákonných podmienok je otázkou právnou, pričom aj posudzovanie

naplnenia či nenaplnenia podmienok v ustanovení § 47 odsek 1 písm. b) Tr. zákona je plne v kompetencii súdu, ktorý musí okrem záverov príslušného znalca brať do úvahy i ďalšie podstatné skutočnosti ohľadom osoby obžalovaného, jeho psychický stav, ktorý vplýva na jeho konanie, jeho sklony k páchaniu protiprávnej činnosti (kriminogénne faktory), atď. Nemožno pritom opomenúť tiež (pohnútku) motív konania páchatela, ktorý sa musí vždy prioritne skúmať. Týmto právnym názorom sa ale prvostupňový okresný súd vôbec neriadil, pretože to nevyplývalo z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý je navyše i nepreskúmateľným vo viacerých smeroch. V posudzovanom prípade po vykonanom rozsiahlom dokazovaní z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že motív konania obžalovaného nebol bližšie identifikovaný, pričom ani sám obžalovaný tak, ako to vyplývalo aj z odôvodnenia jeho odvolania, ktoré odôvodnil i sám, doposiaľ nevie (nechce ? s prihliadnutím na znalecké závery) vysvetliť skutočnú príčinu, ktorá ho viedla k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti s tak tragickými a nenapraviteľnými následkami na živote a zdraví viacerých osôb, navyše ako i sám na to poukázal osôb, ktoré vnímal ako kamarátov priateľov či známych. Na druhej strane ale tiež z dokazovania i z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplývalo, že minimálne vo vzťahu s jednou osobou mal obžalovaný predtým konflikt, resp. nehody. Za tohto stavu je preto logické sa domnievať, že jeho konanie bolo skutočne vysoko a s najväčšou pravdepodobnosťou skutočne patologicky motivované, v rámci znaleckého dokazovania podrobne konštatovanými a odborne diagnostikovanými psychickými problémami obžalovaného, tiež v štruktúre jeho osobnosti a osobnostných čŕt a prejavov a to aj v spojení s požívaním návykovej látky (alkohol). S prihliadnutím na odvolacie námietky prokurátora, s ktorými sa krajský súd plne stotožňuje, ktoré spočívajú v poukaze na mimoriadne nebezpečné konanie obžalovaného, s ohľadom na nenapraviteľné následky takéhoto jeho konania, čo napokon prvostupňový okresný súd správne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku, so zreteľom na uvedené dôvody krajského súdu, sú však na druhej strane závery okresného súdu predčasné k tomu, aby bolo možné bez relevantných pochybností rozhodnúť o uložení trestu odňatia slobody obžalovaného. V kontexte doposiaľ zistených všetkých skutočností, rozhodných pre uloženie trestu odňatia slobody, je hranica tohto trestu stále posunutá u obžalovaného smerom k uloženiu trestu odňatia slobody na doživotie, pretože závery o možnej pozitívnej náprave obžalovaného tak, ako to konštatoval okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, nemajú jednoznačnú oporu v doposiaľ vykonanom dokazovaní. Predčasnosť záverov o správnosti a zákonnosti uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného v napadnutom rozsudku svedčí predovšetkým tá skutočnosť, že okresný súd nevykonal doplnenie dokazovania tak, ako mu to bolo v predchádzajúcom uznesení krajského súdu uložené (viď posledná veta na strane 22), keď osobne nevypočul zástupkyňu znaleckej organizácie, ktorá podávala znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, so zameraním na sporné otázky ohľadom prognózy úspešnosti protialkoholického liečby obžalovaného a záruk jeho abstinencie (aj od iných návykových látok) do budúcnosti, so zreteľom aj na jeho samotný postoj, zistený doteraz vykonaným dokazovaním tak, ako na to poukazoval tiež prokurátor v odôvodnení svojho odvolania. Ako vyplýva z obsahu trestného spisu, okresný súd mal navyše v úmysle ako svedkov vypočuť oboch rodičov obžalovaného, ale z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva, prečo ich napokon okresný súd vôbec nevypočul a ani k čomu títo svedkovia vypočutí mali v skutočnosti byť. V kontexte odvolania prokurátora sa možno iba domnievať, že ich výsluch sa mal uskutočniť, s prihliadnutím na obsah toho, čo uviedli v prípravnom konaní vo vzťahu k osobe svojho syna a jeho problému s alkoholom. Krajský súd pripomína, že ak aj okresný súd oboch rodičov ako svedkov nevypočul na hlavnom pojednávaní, stále existujú procesné podmienky pre ich osobný výsluch a pre prípad zákonnej prekážky možnosť ich výpovede z prípravného konania prečítať na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom (viď návrh na vykonanie dôkazov v podanej obžalobe prokurátora).

V kontexte odvolacích námietok obžalovaného a jeho osôb blízkych, krajský súd aj s ohľadom na už vyššie konštatovaný skutočný procesný stav posudzovanej trestnej veci uvádza, že otázka príčetnosti obžalovaného v inkriminovanom čase už bola relevantne zodpovedaná, čo preukazuje právoplatné uznanie viny obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti na skutkovom základe tak, ako to vyplýva z právoplatnej časti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júna 2020 pod sp. zn. 8Tk/1/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. septembra 2020 pod sp. zn. 2To/79/2020. Ak prvostupňový okresný súd odmietol doplniť dokazovanie v zmysle návrhu obžalovaného o nový znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie krajský súd uvádza, že primárnym dôvodom na takýto správny a zákonný procesný postup je práve právoplatný výrok o vine a právnom posúdení žalovaných skutkov v zmysle naplnenia všetkých potrebných zákonných formálnych znakov predmetných trestných činov. Dôvody, na ktoré poukazoval okresný súd v napadnutom rozsudku v súvislosti s jeho rozhodnutím o odmietnutí doplnenia dokazovania v tomto smere sú tiež okrem iného

navyše relevantné pre odmietnutie doplnenia dokazovania tak, ako sa domáhal a domáha obžalovaný I. X..

So zreteľom na uvedené bude teda úlohou prvostupňového súdu predvolať zástupcu (MUDr. Z. R. I.) znaleckej organizácie z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie a osobne ju vypočuť tak, ako to vyplýva z už predchádzajúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. septembra 200, sp. zn. 2To/79/2020, tiež predvolať k osobnému výsluchu oboch rodičov obžalovaného ako svedkov a v prípade zákonnej nemožnosti ich výsluchu na hlavnom pojednávaní sa relevantne procesne vysporiadať s ich svedeckými výpoveďami z prípravného konania v zmysle návrhu prokurátora v podanej písomnej obžalobe na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní, vysporiadať sa tiež s predloženým odborným vyjadrením znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s. r. o., Bánovce nad Bebravou, ktoré predložil obžalovaný (č. l. 1719 až 1730). A až po takomto doplnenom dokazovaní bude možné potom spôsobom v zmysle § 2 odsek 12 Tr. poriadku rozhodnúť v súlade so stavom veci a so zákonom o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému a spôsobe jeho výkonu, a to s dôsledným prihladnutím na základné zásady ukladania trestu podľa § 34 Tr. zákona i ukladania trestu odňatia slobody na doživotie podľa § 47 odsek 1 Tr. zákona.

Podľa § 321 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj v prípade, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 odsek 1 Tr. poriadok súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Pre prípad, že prvostupňový okresný súd dospeje k záveru o nevyhnutnosti uloženia trestu odňatia slobody na doživotie, nebude možné obžalovanému s poukazom na ustanovenie § 76 odsek 4 Tr. zákona uložiť súčasne aj ochranný dohľad a s ním súvisiace prípadné obmedzenia a povinnosti podľa §§ 77 odsek 2, 51 odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona a v tejto časti odvolací krajský súd vrátil vec prvostupňovému okresnému súdu na prejednanie v potrebnom, vyššie uvedenom rozsahu a následne rozhodnutie.

Krajský súd pripomína, že vo veci, kde je obžalovaný i naďalej stíhaný vo väzbe, je nevyhnutné ďalej konať v súlade s ustanovením § 2 odsek 6 Tr. poriadku, t. j. prednostne a urýchlene.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.